

POHÁDKA O RYBÁŘI A DÍVCE Z OBRAZU / PŘÍLOHA 4

Jednomu mladému rybáři umřela matka a on zůstal na světě sám. Nikdo se o něho nestaral. Když přišel večer po práci unavený domů, musel si uvařit jídlo, uklidit světnici a vyprat a vyspravit prádlo. Často si říkal, jak by to bylo hezké, kdyby měl doma ženu, která by se o něho starala, ale byl tak chudý, že ho žádné děvče nechtělo. Měl jenom rohož na spaní a na stěně obraz krásné dívky.

Jednou večer se však stala divná věc. Rybář přišel domů a našel světnici uklizenou a na stole přichystanou večeři. A když se ráno probudil, měl už zase na stole snídani. A tak to šlo druhý i třetí den.

Třetí den však nešel mládenec lovit ryby, obešel jenom chaloupku a hned zase vstoupil dovnitř. Ve světnici viděl krásnou dívku, jak uklízí.

Přiskočil k ní, pevně ji objal a zvolal:

„Tak to ty mi vaříš jídlo a staráš se o mne?“

„Ano, já,“ řekla dívka. „Bylo mi tě líto, že jsi takový opuštěný.“

„A chtěla bys být mojí ženou?“

„To nejde,“ řekla dívka. „Nejsem člověk, jsem dívka tady z toho obrazu.“

Ukázala na stěnu, kde visel už jenom prázdný rám.

Rybář strhl rám ze zdi, zanesl ho do komory, vstrčil do truhly, zamkl a klíč pečlivě schoval.

„Teď už zpátky do obrazu nemůžeš.“

A tak se dívka z obrazu stala rybářovou ženou. Žili spolu šťastně a spokojeně, narodil se jim syn, syn pak dospěl a sám měl děti a z rybáře se stal stařec. Ale rybářka nezestárla ani o den. Vždyť nebyla člověk, ale dívka z obrazu.

A přišel den, kdy starý rybář ulehl na lůžko a umřel.

Zaplakala jeho žena a objala mužovu mrtvolu. A uviděla na jeho prsou na šňůře klíč. Vzala klíč, odešla do komory, klíčem odemkla truhlu a v ní našla starý rám.

A když rybářův syn přišel se svou ženou a dětmi

k rodičům na návštěvu, našel otce mrtvého a matka nikde.

Jen na zdi visel její obraz.

ZDROJ

Stanovský, V., Vladislav, J.: **Druhý strom pohádek z celého světa**, Státní nakladatelství dětské knihy, 1965